

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Bakos Ákos*
Cím: *Tragedia a halálraitélt
őreg Rókusban*
Forrás: *Ac Est*

Bp.

(Hely)

1929. II. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

64.441

Hely

Idő

"1929"

Személy

Helys:

Tragédia a halálraitélt, őreg Rókusban

— *Ac Est tudósítójától* —

Az őreg Rókus csúnya fekete falain a sok-sok ablak csupa fehér jégvirág. Vas-tag hórétog a négy uccára szétmázó tetőn és ahogy a kutyahideg februárban a márciusba kívánczoló déli napsütés olvasztgatja, félméteres jégesapok a tető szélén.

Félkettőt mutat a kápolna toronyórája. A fal mellé faragott feszület mellett elhelyezett tábla Pestanum Calamitosorum Domicilium — címerkoronáján a nyáron fehér és hegyes, most koromszürke és éhes galamb fagyoskodik.

Kezdődik a látogatók gyülekezése a

nagykapu előtt. Ma is, mint minden nap. Fekete körgalléros, fehér főkötős ápolónők sietnek ki párosával a kapun. Most váltották le őket. Mind jókedvű, mind mosolygó nem valami kedvetlítő mesterségükben is. Ők mosolygósak, jókedvűek, pirosarcúak és benn a kedves nővérek, a feketetaláros apácák mind szomorúak, mind gyertyaszíntűek.

Feketékendős vidékiek fordulnak ki a kapu alól. Egy megtört képu asszony, két gyereklány. Három könnyes szempár. Bőrlátlejük a fájdalomtól. Azt sem tudják, merre menjenek. Tegnap este kapták a táviratot, gondoskodjanak Hlavinszky János eltemetéséről. Szegény Hlavinszky ma délután viszik ki a hullakamrából a csendes napi transzporttál a fekete autón Rákosra.

Fáradtlépésű, fiatal postás nyakában már üres, laposhasú levéltáskával áll be a sorba.

A kórházban fekszik az asszony már második hónapja. És a hűségos postás itt van mindennap. Bundák, nagykendők, vékony kabátkák gyűlnek egyre többen. Mindenki fázik. Elegáns kézibőröndök, kosarak, szatyorok. Valami kis hazai finomka sütemény, üvegekben limonádé, cukros tea, félkiló kockacukor, tábla csokoládé, miegyéb.

Sokan ismerik már egymást.

— Bizony a Pistukát egy hét múlva már hazaviszem. Biztat a doktor úr....

— Fogy és fogy szegény lányom, csak a szeme nyúl a leukemnek, majd akkora már mint az öklöm. És köhög, köhög szegény furtonfurt....

— Amennyi baj ezt a gyereket éri. Hogy én milyen csillagzat alatt is jártam, amikor a világra hoztam. Jön haza az iskolából és eleszúszik és nekiesik az egyik kirakatnak.

Egy vérben szedték fel és hozták ide. Most már, hogy már talpraállott és sétálni mehetett le egy kicsikét az udvarra, megint eleszúzott és most gipszben a lábába....

— Most tudja, hogy miije vagyok neki. Most így, anyukám, úgy anyukám... És fogadkozik, hogy más lesz az életünk, csak gyógytájon fel, róla mintázhatják a mintalérjet....

Már messziről hall'szik a dudálása, már fordul is be, már itt is van a piroslobogós, robogóherku mentőautó. Új vendég érkezett. Fiatal lányt emelnek ki a hordágygal. Halálra vált a képe. Szőke buhifrizurája csapzottan csapódik oldalra. Szilvakékre vált ajkának sarkában egy megfagyott rubinesöpp.

Ma délelőtt, mielőtt szüleiével ebédhez ült volna, a leveses kanál helyett bátyja pisztolyát vette kezébe és sütötte magára.

Viszik a 48-asba.

A feketére pácolódott falon Közveilenül a kápolna mellett az első emelet magaságában nagy, fehér, friss seb kiabál. Jó három méteren szakadt le a vastag vakolat az őreg Rókusról olyan erővel, hogy az ólomcsöves villanyvezeték is leszakított. Ha történetesen akkor ment volna el itt valaki...

Két óra... Szabad a bemenet. Törtet a várakozó, kifagyott sereg egymás hegyén-bátán befelé. Egyszeriben hangosak lesznek a lépcsőházak, az agyonkoptatott, tisztára már nem mosható őreg szürke lépcsők, a repedezett falú ósdi folyosók. Kip-kop kocog az élet a hosszú folyosókon, megelevenednek az osztályok, a kórtermek két óra hosszára.

Ajtatos tekintetű, mélyszemű fiatal nővér glet végig az első emeleti folyosón. Kötőszert visz. Egyszerre felkapja fátyolos fejét ő is, amikor valőbeszakító jajkiáltás szalad bele a esőndbe. A sebészeti felől hangzik a rémes jajongás:

— Jánikám, leikem, nem lehet hogy itt hagyta, kisfiám, mit csináltál...

Két apróság lépeget nagy barátságban. Lehetnek 3-4 esztendősek.

Ajándék cukrosatanieli a kezükben. Amikor hallják a keserves jajgatást, ijedten sietnek be kórtermükbe...

Orvosok, ápolónők szaladnak a jajgatás irányába... Ajtók nyílnak, csukódnak... Egyet szaporodott az ezer és ezer kórházi tragédiák száma a halálraitélt őreg Rókusban...

Bakos Ákos.